

[Landbrugsministeren.]

sterne, ikke er for høj. Naar det ærede Medlem her er med til at ville give saa store Tilskud til Landmændene, er der saa ikke en vis Konsekvens, en vis Rimelighed i at sige: Saa maa vi naturligvis ogsaa betale Arbejderne den Løn, som er den almindelig gældende for tilsvarende Arbejde, navnlig naar det ærede Medlem for fire Maaneder siden selv har været med til at vedtage en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem siger: det, vi Landmænd ikke vil finde os i, er, at andre gaar hen og slutter Overenskomster, som vi skal betale efter. Men der er jo ikke noget i Vejen for, at Landmændene *selv* kunde slutte Overenskomster med Arbejderne, og gør de det, saa bliver den Løn, der skal betales af de paagældende Landmænd, den Løn, hvorom der er sluttet Overenskomst.

For øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at han ingen Steder uden for denne Sal vil finde den Misfornøjelse, som han lader komme til Orde paa Landmændenes Vegne. Det skulde da være i det andet høje Ting. Ude i Landet findes den ikke. Vi har det allerbedste Bevis derfor gennem de Henvendelser, vi faar, om Fortsættelse af denne Lovgivning efter de hidtidige Regler, gennem det uhyre Begær hos Landmændene efter saadanne Laan. Det er det bedste Bevis for, at man er tilfreds med disse Bestemmelser.

Ordføreren (Jens Høyer): Naar den højttærede Minister henviser til det uhyre store Antal Begæringer, som fremdeles indgaar om saadanne Laan, tyder det for mig paa, at Betingelserne for disse Laan er af en saadan Art, at Fordelen er for stor. Dette har jeg ogsaa givet Udtryk for i min Tale ved første Behandling. Man skaber Inflation her, og det skulde vi dog ikke være med til herindefra.

Naar jeg allerede en Gang har indrømmet, at jeg ikke synes, at de Lønninger, der betales for disse Arbejder paa den Egn, hvor jeg er kendt, er for store, saa staar jeg ved det. Men det, jeg ikke vil medvirke til at tolerere, er, at Dræningsmestrene uden om Landbruget skal optræde som suveræne Arbejdsgivere og træffe Prisaftaler med Arbejderne, uanset om de nu har truffet det rigtige eller et for lille eller et for højt Niveau. Dette Princip maa vi gaa imod. Vi vil ikke finde os i, at vi saadan helt bliver skubbet til Side.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Udtalelse. Han siger, at Lønningerne er ikke for høje

efter de Overenskomster, som Entreprenører og Arbejdere er blevet enige om, men da Landbrugerne ikke har truffet Overenskomsterne, finder det ærede Medlem det urimeligt at betale Arbejderne denne Løn, selv om han erkender, at den ikke er for høj. Det er virkelig meget vanskeligt at følge det ærede Medlems Betragtning.

Den ærede Ordfører tilføjede, at han ansaa de Betingelser, som af Staten er stillet for disse Grundforbedringslaan, for at være for gunstige, da der indkommer alt for mange Begæringer. Derfor maa vi efter det ærede Medlems Mening have Betingelserne skærpet. Jeg maa sige, at det ærede Medlem ikke har haft nogen heldig Haand med sin Nedskæringskniv; han vender den kun imod Arbejderne, ikke mod Landmændene. Jeg beklager, at en Landmand kan gøre dette.

Ordføreren (Jens Høyer): Nej, det er aldeles ikke rigtigt. Der staar i den nugældende Lov, at der gives $\frac{1}{3}$ Tilskud til Rør og Arbejde, altsaa lige meget til hver Art, og i vort Forslag staar der, at der gives $\frac{1}{4}$ lige meget til hver Art. Der er altsaa ingen Forskel sket. I øvrigt har det i Realiteten ikke saa meget at sige, om man lægger noget mere paa det ene Sted og noget mindre paa det andet, naar Summen er den samme, for Landmanden faar Pengene, enten han faar dem til Rør eller til Arbejde. I vort Forslag er det altsaa fastsat, at $\frac{1}{4}$ skal gaa til Arbejdsløn og $\frac{1}{4}$ til Rør, ligesom der efter den gældende Lov gaar $\frac{1}{3}$ til hvert af de to Formaal.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil kunne benægte, at Fordelen for de to Parter, Landmænd og Arbejdere, hidtil har bestaaet deri, at Landmændene har faaet Tilskuddet, og at der er sikret Arbejderne en tarifmæssig Betaling. Nu sletter man det sidste, men beholder det meste af Tilskuddet. Saa kan da ingen benægte, at man derved har svigtet Arbejderne og kun varetager Landmændenes Interesser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny Affattelse af Lovforslaget

vedtoges med 38 Stemmer mod 26.

§§ 1—11 i det saaledes ændrede Lovforslag samt Forslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.